

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli den 8 April 1880, kl. 2 e. m.

Betänkande, angående stämpelpappersafgiften.

Jemlikt 40 § Riksdagsordningen får Bevillnings-Utskottet härmed afgifva betänkande angående stämpelpappersafgiften.

De framställningar rörande detta ämne, hvilka blifvit från Riksdagens Kamrar till Utskottet hänvisade, innefattas

dels uti Kongl. Maj:ts nådiga proposition den 23 sistlidne Januari (proposition N:o 10) angående ändringar i nu gällande föreskrifter om stämplat papper;

dels ock uti följande inom Andra Kammaren väckta motioner, nemligen:

af Herr *Sigge Ljunggren* (motion N:o 48) om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande utarbetande af förslag till ny stämpelpappersförordning; samt

af Herr *S. Håkanson* (motion N:o 104) om tillägg till 6 § stämpelpappersförordningen.

1:o.

Då, enligt, hvad Utskottet erfarit, särdeles vid underrätterna uti de större städerna behof af dubbla beläggningsstämplar å belopp jemväl emellan 100 och 500 kronor gjort sig känt, får Utskottet föreslå,

§ 2.
*Angående
ny stämpel-
valör.*

att § 2 af stämpelpappersförordningen må erhålla följande förändrade lydelse:

Bih. till Riksd. Prot. 1880. 5 Saml. 1 Afd. 9 Häft.

1

“Stämpelpapper skall vara att tillgå af följande slag, nemligen:

- a) — — — — —
 b) enkla och dubbla beläggningsstämplar å 10, 15, 20, 25, 30, 40, 50, 60 och 75 öre samt 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 15, 25, 50, 75, 100, 200 och 500 kronor; samt
 c) — — — — —

2:o.

§ 5.
 Angående
 förändrad
 fördelning af
 embetsverk
 och myndig-
 heter i afse-
 ende på stäm-
 pelbelägg-
 ning af
 handlingar.

Uti nådig proposition (N:o 10) har, under förutsättning att den af Kongl. Maj:t i propositionen angående statsverkets tillstånd och behof föreslagna lönereglering för Öfverståthållarembetet och för vissa tjänstemän vid landsstaten blefve af Riksdagen antagen, Kongl. Maj:t, med hänvisning till hvad vid beslutandet af berörda proposition blifvit inför Kongl. Maj:t i Statsrådet anfördt, föreslagit Riksdagen, att den i § 5 af gällande stämpelpappersförordning förekommande indelning af embetsverk och myndigheter i vissa afdelningar måtte sålunda förändras, att Öfverståthållarembetets kansli äfvensom landtränmästare och häradsskrifvare öfverflyttades från den första till den tredje af de i nämnda paragraf upptagna afdelningar.

Uti den nådiga propositionen angående statsverkets tillstånd och behof hade Kongl. Maj:t föreslagit, att den tjänstemännen inom Öfverståthållarembetets kansli äfvensom landtränmästare och häradsskrifvare tillkommande expeditionslösen måtte, med undantag af lösen för sådana expeditioner, som part eller annan på egen begäran erhöle eller eljest icke författningsenligt vore pligtig att lösa, indragas och med stämpelpapper ersättas.

Den af Kongl. Maj:t föreslagna lönereglering för landtränmästarne har icke vunnit Riksdagens bifall; och då sålunda den förutsättning bortfallit, under hvilken nämnde tjänstemäns öfverflyttning från första till tredje afdelningen i § 5 af stämpelpappersförordningen blifvit af Kongl. Maj:t föreslagen, hemställer Utskottet

- a) att den Kongl. propositionen i denna del icke måtte af Riksdagen bifallas.

Då deremot den föreslagna löneregleringen för Öfverståthållarembetets kansli och för häradsskrifvarne blifvit af Riksdagen i hufvudsak antagen, och till följd deraf nämnde embetsverk och tjänstemän komma att, på sätt Herr Statsrådet och Chefen för Civildepartementet

i sitt ofvanberörda anförande till statsrådsprotokollet erinrat, blifva i afseende å beläggning med stämplat papper af inlemnade eller utgående handlingar alldeles likställda med de embets- och tjenstemän vid landsstaten, hvilka i § 5 af nu gällande kungörelse angående stämpelpappersafgiften äro hänförda till tredje afdelningen, hemställer Utskottet:

b) att den fördelning af embetsverk och myndigheter, som § 5 i bifogade författningsförslag upptager, måtte af Riksdagen godkännas.

3:o

Enligt § 7 mom. 1 af stämpelpappersförordningen äro från stämpel befriade: "Fattigvårdsinrättningar i alla dem rörande mål".

§ 7.
Angående
stämpelfrihet
för fattig-
vårdssamhäl-
len och fat-
tigvårdsin-
rättningar.

Enligt hvad Utskottet erfarit har ordalydelsen af berörde stadgande gifvit anledning till tvekan, huruvida samma frihet från stämpel äfven tillkomme kommun uti sådana mål, hvaruti denna, i egen- skap af fattigvårdssamhälle, hade del.

Det synes Utskottet otvifvelaktigt att författningen afsett att nu ifrågavarande stämpelfrihet äfven för sistberörda fall måtte ega tillämpning; men då föreskriften härom visat sig sakna erforderlig tydlighet, har Utskottet härmed velat hos Riksdagen hemställa:

att nu ifrågavarande stadgande i § 7 mom. 1. måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Fattigvårdssamhällen och fattigvårdsinrättningar, i alla dem rörande mål.

4:o.

I sammanhang med den för rikets hofrätter 1876 verkställda löne- reglering bestämdes, att den för åtskilliga från nämnda embetsverk utgående handlingar, deribland protokoll, som part författningesenligt är skyldig att lösa, dittills erlagda lösen och sigillpenningar skulle upp- höra och ersättas med förhöjda stämpelafgifter.

Angående
inskränkning
i stämpelfri-
heten för för-
myndare-
föreläggan-
den.

Sedermera vid 1878 års riksdag infördes uti § 7 mom. 1 af stämpelpappersförordningen ett stadgande af innehåll, att protokolls- utdrag, innefattande föreläggande för förmyndare att till Rätten eller

Domhafvanden ingifva utdrag af förmyndareräkning skulle vara från stämpel befriade.

Följden häraf har blifvit, att så kallade förmyndareförelägganden, som från hofrätterna utfärdas, äro befriade jemväl från lösen, hvaremot för så beskaffade expeditioner, då de från häradsrätt eller underdomstol i stad utgifvas, denna afgift fortfarande utgår.

Det synes Utskottet emellertid hvarken med rättvisa eller billighet öfverensstämmande, att handlingar af alldeles likartadt inuehåll, skola vara underkastade afgift, då de af en embetsmyndighet utfärdas, men deremot fullkomligt afgiftsfria, när de från annan embetsmyndighet utgå.

Före 1876 års lönereglering utgick lösen för hofrätternas protokoll med 3 kronor för första arket och enligt nuvarande stämpelpappersförordning skall protokoll, som från nämnda verk utlemnas till part, hvilken författningsenligt är pliktig att detsamma lösa, förses med stämpel till enahanda belopp för hvarje ark.

Rättelse uti nu anmärkta missförhållande torde således lämpligast kunna vinnas derigenom, att den för förmyndareförelägganden i allmänhet nu medgifna stämpelfrihet inskränkes till sådana förmyndareförelägganden, som från underrätt utfärdas; hemställande Utskottet på grund af det ofvan anförda:

att ifrågavarande stadgande i § 7, mom. 1 af gällande stämpelpappersförordning måtte gifvas följande förändrade lydelse:

Protokollsutdrag, innefattande af underrätt i stad eller å landet meddeladt föreläggande för förmyndare att å vederbörlig ort ingifva utdrag af förmyndareräkning.

5:o.

§ 7
Ang. stämpelfrihet för
afskriftnings-
mål m. fl.

Genom nådig remiss den 27 sistlidne Februari har Kongl. Maj:t till Bevillnings-Utskottet öfverlemnadt en från Kammarrätten inkommen underdånig skrifvelse med hemställan om nådig förklaring af vissa bestämmelser i stämpelpappersförordningen.

I berörda underdåniga skrifvelse anför Kammarrätten, bland annat, att genom nådigt bref den 20 Februari 1856 till Kammarrätten hade, i anledning af hvad Kammarrätten i underdånig skrifvelse, under åberopande af flere hos Kammarrätten förekommande särskilda förhållan-

den, hemställt rörande tillämpningen i vissa delar af stadgandena i §§ 10 och 11 af Kongl. förordningen angående expeditionslösen den 30 November 1855, Kongl. Maj:t meddelat det förklarande, att, då hos Kammarrätten talan af enskild part fullföljdes i frågor om beskattningsförfattningarnes tillämpning eller i redogörelsemål, besväranden egde, om han vunne ändring i den åtgärd som öfverklagades, undfå Kammarrättens beslut utan lösen, hvarjemte Kongl. Maj:t funnit att, jemlikt berörda Kongl. förordning, lösen för utslag i de af Kammarrättens Öfverrevisionsdepartement anhängiggjorda anmärkningsmål icke borde erläggas, samt Kammarrättens utslag rörande debitering äfvensom beslut, hvarigenom restitution af allmänna skatter och utskylder medgäfvos, likaledes skulle till vederbörande utan lösen utlemnas. Uti de sålunda medgifna fall hade vederbörande parter ock afgiftsfritt bekommit deras exemplar af Kammarrättens beslut, och hade i öfrigt de allmänna föreskrifterna i förordningen den 30 November 1855 ländt till efterrättelse i fråga om den för Kammarrättens expeditioner utgående lösen, som, jemlikt Kongl. cirkuläret den 9 November 1860, ingått till statsverket. — Enligt det vid Kongl. Maj:ts till 1879 års Riksdag aflättna nådiga proposition angående ny lönestat för Kammarrätten fogade protokoll öfver finansärenden för den 21 Februari samma år, hade Kongl. Maj:t funnit att, under förutsättning, det Kongl. Maj:ts förslag om lönereglering för Kammarrätten komme att af Riksdagen bifallas, den till statsverket ingående expeditionslösen inom Kammarrätten borde, likasom de af vaktbetjeningen förut tillgodonjutna sigillpenningar, upphöra samt mot stämpladt papper *utbytas*; och efter det Riksdagens Bevillnings-Utskott i ett den 9 Maj 1879 till Riksdagen afgifvet betänkande *dels*, under uttalande att Utskottet, i öfverensstämmelse med den af Kongl. Maj:t uttalade åsigt, ansåge ifrågakomna expeditionslösen och sigillpenningar lämpligen böra ersättas med en förhöjd stämpelavgift å de från Kammarrätten utgående expeditioner, i sådant hänseende föreslagit hufvudsakligen den förändring i 5 § stämpelpappersförfattningen, att Kammarrätten hänfördes under femte afdelningen i samma paragraf, *och dels* i sammanhang härmed hos Riksdagen anmält, att vid öfvervägande, huruvida den afgiftsfrihet, »som i vissa fall tillgodokommit expeditioner i bevillnings- och fattigvårdsmål», borde bibehållas, Utskottet icke funnit skäl föreslå någon ändring i gällande stadganden, så hade Utskottets betänkande i anförda delar blifvit af Riksdagen bifallet. — Detta godkännande från Riksdagens sida syntes Kammarrätten icke kunna tolkas annorlunda, än att dermed i verkligheten ej afsetts någon förändring i förut gällande bestämmelser om frihet i vissa fall från afgift för Kammarrättens expeditioner; men i

öfverensstämmelse härmed hade ej den genom Kongl. kungörelsen den 19 September 1879 utfärdade författning angående stämpelpappersafgifter blifvit affattad, i det nemligen väl den part, som hos Kammar-rätten anfört besvär i bevillningsmål och vunnit ändring i den af honom öfverklagade åtgärd, fortfarande, i följd af ordalydelsen i 7:de § 2 mom. af nämnda författning, skulle åtnjuta befrielse från afgift för sitt exemplar af Kammarrättens beslut, men för uttryckande att, ehuru den förut utgående lösen utbyetts mot stämpladt papper, vederbörande parter jemväl i de öfriga särskilda fall, då frihet från afgift för Kammar-rättens expeditioner skolat, jemlikt ofvanberörda Kongl. bref den 20 Februari 1856, ega rum, framgent borde tillgodonjuta sådan afgiftsfrihet, icke till de i nämnda 7 § förut förekommande undantag från stadgandena i § 5 om stämpel å domar, utslag m. m. meddelats de tillägg, som för ändamålet varit af nöden. — Då med hänsyn till hvad sålunda förekommit, tvekan uppstått angående rätta förståndet i detta afseende af gällande författning om stämpelpappersafgiften, hade Kammar-rätten ansett sig böra hos Kongl. Maj:t anhålla om meddelande af förklarande, huru berörda författning borde, beträffande afgifterna för Kammarrättens ifrågakomna expeditioner, rätteligen tillämpas, med hemställan tillika, att Kongl. Maj:t täcktes, i den mån sådant kunde finnas erforderligt, till Riksdagen aflåta nådig framställning om författningens förtydligande; och erinrade i sammanhang härmed Kammarrätten, hurusom det syntes desto mindre vara lämpligt eller med billighet förenadt, att parter, hvilka på synnerligen giltiga grunder, de der fortfarande förefunnes, varit befriade från lösen för Kammarrättens expeditioner, hädanefter skulle komma att betungas med afgift för desamma, som afgiften enligt stämpelpappersförordningen komme att utgå med vida högre belopp, än den för lösen tillföre bestämda.

Efter tagen kännedom af den nådiga remissen har Utskottet funnit ofvan omförmälda, af Kammarrätten påpekade förhållanden vara af beskaffenhet att påkalla rättelse. Ehuru sålunda Utskottet, lika med Kammarrätten, anser stämpelfrihet böra medgifvas i ofvan berörda fall, der frihet från lösen förut egt rum, anser likväl Utskottet stämpelfriheten böra utsträckas något längre än Kammarrätten ifrågasatt. Då nemligen enligt Utskottets mening frågan om tillgodonjutande af denna frihet hellre bör göras beroende af målets egen natur än af den utgång det erhåller, har Utskottet ansett det för åtnjutande af frihet från lösen för Kammarrättens utslag i mål angående beskattningsförfattningarnes tillämpning samt i redogörelse- och restitutionsmål hittills stadgade vilkor, att besväranden eller sökanden vinner ändring i den öfverklagade åtgärden eller restitution af allmänna skatter eller utskylder

icke böra fordras för tillgodonjutande af motsvarande stämpelfrihet; och torde äfven för de med de nu afhandlade målen nära befryndade afskrifningsmålen enahanda afgiftsfrihet kunna medgifvas. Då vidare de skäl, som blifvit anförda för stämpelfrihet för ifrågasvarande af Kammarrätten meddelade utslag äfven torde ega giltighet i fråga om beslut, som i mål af liknande beskaffenhet af andra myndigheter meddelas, har Utskottet ansett stämpelfriheten böra utsträckas äfven till dessa senare.

Enligt hvad Utskottet inhemtat, skulle, under förutsättning att uti de år 1878 af Kammarrätten afgjorda mål för utslag och andra expeditioner, hvilka skolat med lösen beläggas, i stället för lösen utgått stämpelpapper enligt 1879 års förordning, statsverkets inkomst af dessa expeditioner utgjort:

för fattigvårdsmål (155 expeditioner på 1 ark, 205 på 2 ark och 2 på 3 ark) 3,676 kronor;

för bevillningsmål (308 expeditioner på 1 ark och 21 på 2 ark) 3,003 kronor;

för fiskaliska aktioner och balansmål (2 expeditioner på 2 ark, 1 på 4 ark och 1 på 5 ark) 54 kronor; samt

för öfriga mål (redogörelsemål, mantalsskrifningsmål med flera 15 expeditioner på 1 ark och 3 på 2 ark) 168 kronor.

Då samtliga nu afhandlade mål innefattas under de båda sistnämnda kategorierna, skulle statsverkets förlust genom den ifrågasatta stämpelfriheten, hvad Kammarrätten beträffar, knappt blifva nämnvärd, och, ehuru Utskottet icke eger tillgång till motsvarande uppgifter för andra myndigheter, torde dock med temlig visshet kunna antagas att icke heller vid dem genom den föreslagna åtgärden någon synnerlig förlust af statsinkomst skulle uppstå.

På grund af hvad Utskottet sålunda anført hemställer Utskottet:

a) att uti 7 § 1 mom. måtte näst efter rubriken »Afsked för soldater, båtsmän, spel i nummer med flere af gemenskapen vid militären» införas en ny rubrik: *Afskrifningsmål*;

b) att uti samma § och mom. måtte näst efter rubriken »Afskrifter» såsom ny rubrik införas *Anmärknings- och redogörelsemål*;

c) att uti samma § och mom. måtte efter rubriken »Resolutioner» införas rubriken *Restitutionsmål*;

d) att den i samma § och mom. förekommande rubriken »Räntor, kronans; ransakningar, observatio-

ner och förklaringar, som angå dessa, och uppbörds-
mäns i samma mål anförda besvär» måtte erhålla följande förändrade lydelse: *Räntor, kronans; mål, som angå dessa; samt*

e) att uti 7 § 2 mom. måtte efter rubriken »Bevillningsmål» införas en ny rubrik: *Debiteringsmål.*

6:o.

Enligt 6 § i nu gällande stämpelpappersförordning skola köpe-, bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden och fideikommissbref om fast egendom och frälseräntor beläggas, då fångeshandlingen för lagfart företes, med stämpel i visst förhållande till värdet, beräknadt för bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden och fideikommissbref efter nästföregående års taxeringsvärde samt för köpebref efter den i penningar bestämda köpeskillingen, så framt denna icke understiger fastighetens taxeringsvärde, men i sådant fall efter sistberörda värde. Vidare må, enligt samma §, då bland kvarlåtenskapen efter afliden person äfven ingår fast egendom, denna i afseende å bouppteckningens förseende med stämpelpapper, icke beräknas lägre än till det å egendomen vid dödsfallet gällande taxeringsvärde.

Uti sin ofvan omförmälda motion anmärker Herr *Sven Håkanson* bland annat, hurusom följden af nämnde föreskrifter blifvit, att så väl vid inregistrering af bouppteckningar, som vid lagfart å fång till fast egendom man måst lösa särskildt bevis öfver fastighetens taxeringsvärde. Detta hade förorsakat både besvär och kostnader samt äfven föranlett särskilda uppskofsbeslut och förelägganden, emedan mången bland allmogen icke hade sig bekant att sådant bevis erfordrades. För dem, som vore aflägset boende från lands- och häradsskrifvarekontor ökades denna kostnad genom flere mils resor och blefve sålunda mycket betungande för ett fattigt sterbhus, hvars fastighetsdel kunde utgöra några hundra kronors värde och måhända vore intecknad för lika stor skuld. På grund häraf hemställer motionären om utfärdande af föreskrift, »att i de fall, då stämpelbeloppet skall grundas på taxeringsvärde, kronodebetsedel, så inrättad, som bevillningsstadgan föreskrifver, må utgöra bevis om samma värde.»

Det är af vigt, att skatterna till staten så åläggas, att deras uppbörd må vålla de skattskyldige de minsta möjliga utgifter utöfver sjelfva skattebeloppet. Ur denna synpunkt synes motionärens förslag värdt att beaktas.

§ 8.
Ang. debet-
sedels vitsord
i fråga om
fast egen-
doms taxe-
ringsvärde.

Då stämpelpappersförordningen bjuder, att vissa handlingars stämpelpligtighet skall beräknas efter fastighetstaxeringsvärdet, måste kännedom om detta värde vederbörande tjänsteman ur officiel källa beredas. Deremot är det för ändamålet likgiltigt, om denna kännedom vinnes ur ett därför särskildt anskaffadt taxeringsbevis eller på annat sätt, blott uppgiften i båda fallen är lika tillförlitlig.

Nu har hvar och en, hvilken det åligger att utgöra ifrågavarande stämpelafgifter, i sin ego, eller kan åtminstone lätteligen anskaffa, debetsedel öfver de honoin eller fastighetens föregående egare påförda bevillningsafgifter. Enligt 81 § Bevillningsstadgan och det vid samma stadga fogade formulär till debetsedel skall debetsedeln bland annat utvisa "taxeringsvärdet å hvarje den skattskyldiges inom taxeringsdistriktet belägna fasta egendom samt beloppet af den deraf utgående bevillning" och skola enligt 83 § Bevillningsstadgan "debetsedlarne sammanfattas och utfärdas med ansvar för deras rättighet, på landet af häradskrifvaren och i stad af vederbörande uppördsman." I fråga om taxeringsvärdet å berörda fasta egendom bör således debetsedeln ega samma vitsord som särskildt utfärdadt taxeringsbevis och kunna i dess ställe användas, hvarigenom den skattskyldige besparas kostnaden för anskaffande af sådant bevis.

Mot ett af motionären vid sistlidet års riksdag i enahanda syftning med det nu framställda väckt förslag, hvilket af tillfälligt Utskott behandlades, gjordes inom Andra Kammarne gällande, att icke allestädes fastighetstaxeringsvärdena verkligen infördes i debetsedlarne. Så länge likväl gällande lag bestämdt och oförtydbart föreskrifver, att dessa värden skola i debetsedlarne utsättas, anser sig Utskottet icke ega rätt att förutsätta annat än att lagens föreskrifter af vederbörande tjänstemän, deras pligt likmätigt, efterlefvas. All betänklighet i detta afseende lærer dessutom kunna undanröjas derigenom att, på sätt motionären föreslagit, debetsedels bevisningskraft i ifrågavarande hänseende göres beroende deraf, att debetsedeln är upprättad i öfverensstämmelse med gällande bevillningsstadgas föreskrifter.

På grund af hvad Utskottet sålunda anfört hemställer Utskottet,

att i 8 § af stämpelpappersförordningen måtte införas ett 18:de moment af följande lydelse:

»I de fall då enligt denna författning stämpelafgift skall beräknas efter fast egendoms taxeringsvärde, må, i fråga om samma värde, debetsedel, så upprättad, som gällande bevillningsstadga föreskrifver, ega lika vits-

ord med af häradskrifvare eller vederbörande uppborrdsmän utfärdadt taxeringsbevis.

7:o.

*§ 13
Angående
förändring af
en hänvisning.*

I § 13 mom. 4 af gällande stämpelpappersförordning stadgas, bland annat, att sådana mål, som angå brist hos redogörare eller försäljningsman å honom anförtrodt stämpelpapper, böra handläggas på sätt och i den ordning, som uti § 11 af Kongl. instruktionen för Kammarrätten den 15 Oktober 1831 är för balansmål stadgad. Sedan ny instruktion blifvit under den 14 November 1879 för Kammarrätten utfärdad, lärer nämnda hänvisning böra utbytas mot en hänvisning till den emot ofvanberörda § svarande § 6 i den för Kammarrätten utfärdade nya instruktion; Utskottet hemställer på grund häraf:

att sista punkten uti 4 mom. af 13 § måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Sådana mål åter, som angå brist hos redogörare eller försäljningsman å honom anförtrodt stämpelpapper, böra handläggas på sätt och i den ordning, som uti § 6 af Kongl. instruktionen för Kammarrätten den 14 November 1879 är för balansmål stadgad.

8:o.

*Angående
omarbetning
af stämpelpappersförordningen.*

Efter att sålunda hafva behandlat de förslag till särskilda förändringar i nu gällande stämpelpappersförordning, som till behandling hos Utskottet förekommit, återstår att afgifva yttrande öfver ofvan nämnda af Herr Ljunggren väckta motion om en fullständig omarbetning af denna författning. Motionären anför, bland annat, att, ehuru af den ursprungliga texten i gällande förordning om stämpelpapper föga nu mera torde finnas oförändradt, åtminstone i hvad som anginge stämpelsatserna, det likväl torde vara temligen allmänt erkänt, att en omarbetning af nämnda förordning, äfven i dess nuvarande skick, vore af behovet påkallad. Nästan vid hvarje riksdag hade förordningen undergått ändringar. Betydliga rubbningar deruti hade äfven följt af beslutade löneregleringar för domstolarne å landet, för länsstyrelserna med flera. Ej heller hade den kunnat följa med alla förändringar i näringslagstiftningen. Vid embetsverk, der expeditionslösen utbytts mot stämpelpapper, vore det icke utan svårighet att bestämma, huru en del expeditioner skulle beläggas med stämpel; så till exempel åter-

funnes icke vissa ärenden såsom fritagna från stämpel, ehuru i expeditionstaxan upptagna såsom fria från lösen. Terminologien vore ej heller alltid väl öfverensstämmande med det nuvarande språkbruket eller ens med lagstiftningen. Motionären föreslår med anledning häraf att, då tiden vid Riksdagen svårigen torde medgifva Bevillnings-Utskottet att egna en så sorgfällig pröfning åt ämnet, som för en fullständig omarbetning af förordningen skulle erfordras, »Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes genom sakkunniga personer låta utarbeta och så snart ske kan för Riksdagen framlägga ett fullständigt förslag till ny förordning angående stämpelpapper.»

Att nu gällande stämpelpappersförordning icke uppfyller de fordringar man har rätt att ställa på en ändamålsenlig beskattningslag, har länge varit erkändt. Om man såsom sådana fordringar uppställer tydlighet och bestämdhet i förening med fullständighet och följdriktighet i föreskrifterna samt öfverskådlighet och klarhet i uppställningen, så att de i hvarje särskildt fall tillämpliga tariffbestämmelserna må kunna med lätthet återfinnas, torde det ej kunna förnekas, att förordningen i alla dessa hänseenden lemnar mycket öfrigt att önska. För vissa slag af handlingar saknas föreskrift om stämpelpliktighet, ehuru de på grund af sin nära frändskap med andra stämpelpliktiga handlingar, synas hafva bort sådan underkastas, hvaraf vållats ovisshet och osäkerhet vid författningens tillämpning. I många fall äro författningens föreskrifter så dunkelt affattade, att de nästan med nödvändighet måst gifva anledning till olika tolkningar, hvilka ock synnerligen ofta förekommit och det ej blott hos dem, hvilka haft att i första hand tillämpa författningens föreskrifter, utan äfven hos de myndigheter, hvilka efter framställd anmärkning haft att pröfva riktigheten af verkställd stämpelbeläggning. Och hvad slutligen den egentliga stämpel-tariffens uppställning beträffar, är denna sådan att det utan öfverdrift torde kunna sägas, att den, som ur författningen önskar inhemta upplysning om det stämpelbelopp, hvilket i något särskildt fall för en handling erfordras, måste, för att derom erhålla full visshet, genomgå tariffen i dess helhet. Stämpelsatserna äro nemligen fördelade under fyra hufvudrubriker utan att för denna fördelning någon indelningsgrund synes hafva blifvit uppställd; och vissa handlingar finnas i och för deras stämpelbeläggning hänfödda under specialrubriker, der man minst haft anledning att söka dem. Vid tariffen finnas dessutom fogade talrika undantagsbestämmelser, under hvilka ofta föreskrifter meddelas, hvilka rättare synas hafva bort intagas under motsvarande rubrik i sjelfva tariffen.

De menliga följderna af denna stämpelpappersförordningens brist-

fälliga beskaffenhet äro uppenbara. Det kan emellertid för staten själf icke vara annat än af högsta vigt att icke genom sina egna beskattningsslagar utsätta vare sig de skattskyldige för att blifva för högt debiterade, eller statsverket för förluster, eller ock sina egna organer, hvilka hafva att tillämpa beskattningsslagarne, för att, i trots af all använd omtanke och uppmärksamhet, drabbas ej blott af betydliga ekonomiska upppoffringar, utan äfven af kriminelt ansvar. Särskildt kunna de icke sällan förekommande, af otydligheter i stämpelpappersförordningen föranledda fiskaliska aktionerna mot domare, med ty åtföljande bötfällningar, icke undgå att i allmänhetens ögon verka oförtjent nedsättande på domareståndets anseende, hvars oförminskade bibehållande likväl för samhället är af högsta vigt.

Då emellertid, såsom af det ofvan anförda torde framgå, en fullt tillfredsställande uppställning af författningen icke lär kunna ernås utan en mera genomgripande omarbetning af densamma, men den knappa tid, som är tillmätt för Utskottets arbeten, icke medgifver Utskottet att företaga en sådan och inom Utskottet ej heller torde förefinnas den speciella erfarenhet och sakkunskap, som för ett sådant arbete erfordras, hemställer Utskottet,

att, med bifall till hvad motionären föreslagit, Riksdagen ville i underdånig skrifvelse anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t genom sakkunnige män låta utarbета och så snart ske kan för Riksdagen framlägga fullständigt förslag till ny förordning angående stämpelpappersafgiften.

Stockholm den 8 April 1880.

På Utskottets vägnar:

A. G:son BENNICH.

Reservationer:

vid 6:te punkten:
af Herr *E. G. Boström*;
vid 8:de punkten:
af Herr *S. A. Hedlund*.

Herr *C. A. Jönsson* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i behandlingen af 8:de punkten.

Förslag till författning

i de delar, hvori Utskottet föreslagit förändring eller tillägg.

Nuvarande lydelse:

§ 2.

Om olika slag af stämpelpapper. Stämpelpapper skall vara att tillgå af följande slag, nemligen:

- a) — — — — —
 b) enkla och dubbla beläggningsstämplor å 10, 15, 20, 25, 30, 40, 50, 60 och 75 öre samt 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 15, 25, 50, 75, 100 och 500 kronor; samt
 c) — — — — —
 — — — — —

§ 5.

Om stämpel dels å domar, utslag, resolutioner och andra dylika handlingar, som utfärdas af domstolar, embetsverk och myndigheter, dels ock till handlingar, som dit inlemnas eller derstädes företes.

Domstolar, embetsverk och myndigheter indelas i afseende på den stämpel, som till omförmälda handlingar erfordras, uti följande sex afdelningar:

Första afdelningen:

Öfverståthållareembetet; Öfverintendentsembetet; — — — — —
 — — — — — landtränmästare; häradsskrifvare.
 — — — — —

Föreslagen lydelse:

§ 2.

Om olika slag af stämpelpapper. Stämpelpapper skall vara att tillgå af följande slag, nemligen:

- a) — — — — —
 b) enkla och dubbla beläggningsstämplor å 10, 15, 20, 25, 30, 40, 50, 60 och 75 öre samt 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 15, 25, 50, 75, 100, 200 och 500 kronor; samt
 c) — — — — —
 — — — — —

§ 5.

Om stämpel dels å domar, utslag, resolutioner och andra dylika handlingar, som utfärdas af domstolar, embetsverk och myndigheter, dels ock till handlingar, som dit inlemnas eller derstädes företes.

Domstolar, embetsverk och myndigheter indelas i afseende på den stämpel, som till omförmälda handlingar erfordras, uti följande sex afdelningar:

Första afdelningen:

Öfverståthållareembetet i kronouppbördsärenden; Öfverståthållareembetet för polisärenden; Öfverintendentsembetet; — — — — — landtränmästare.
 — — — — —

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

Tredje afdelningen.

Tredje afdelningen.

Kongl. Maj:ts Befallningshafvande och till landsstaten hörande tjänstemän, med undantag af landtränsmästare och häradsskrifvare.

Öfverståhållareembetets Kansli; Kongl. Maj:ts Befallningshafvande och till landsstaten hörande tjänstemän med undantag af *landtränsmästare.*

§ 7.

§ 7.

Om undantag från de uti §§ 3, 4, 5 och 6 intagna stadganden.

Om undantag från de uti §§ 3, 4, 5 och 6 intagna stadganden.

1:o. Från stämpel enligt §§ 3, 4, 5 och 6 befrias:

1:o. Från stämpel enligt §§ 3, 4, 5 och 6 befrias:

Afsked för soldater — — — —
— — — — militären.

Afsked för soldater — — — —
— — — — militären.

Afskrifter — — — — utdrag.

Afskrifningsmål.

Afskrifter — — — — utdrag.

Anordningar.

Anmärknings- och redogörelsemål.

Anordningar.

Fattigvårdsinrättningar, i alla dem rörande mål.

Fattigvårdssamhällen och fattigvårdsinrättningar, i alla dem rörande mål.

Protokollsutdrag, innefattande föreläggande för förmyndare att till rätten eller domhafvanden ingifva utdrag af förmyndareräkning.

Protokollsutdrag, innefattande af underrätt i stad eller å landet meddeladt föreläggande för förmyndare att å vederbörlig ort ingifva utdrag af förmyndareräkning.

Resolutioner — — myndigheter.

Resolutioner — — myndigheter.

Revisionsaker — — — saken.

Restitutionsmål.

Revisionsaker — — — saken.

Räntor, kronans; ransakningar, observationer och förklaringar, som

Räntor, kronans; *mål, som angå dessa.*

Nuvarande lydelse:

angå dessa, och uppbördsmäns i samma mål anförda besvär.

2:o. Från den enligt §§ 3, 4, 5 och 6 stadgade stämpel äro jemväl fria så väl inkommande handlingar som utgående expeditioner i nedannämnda mål och ärenden, dock med undantag af Kongl. Maj:ts deruti meddelade resolutioner, utslag och domar, hvilka skola beläggas med den i § 5 stadgade stämpel för hvarje expedition, som icke enligt mom. 1 i denna § jemväl är från sådan stämpel fri:

Bevillningsmål;

Kronotionde, mål angående åsättande af;

§ 8.

Allmänna föreskrifter vid författningens efterlefnad.

17:o. Stämpelpapper — — —
— — — — — i behåll.

Föreslagen lydelse:

2:o. Från den enligt §§ 3, 4, 5 och 6 stadgade stämpel äro jemväl fria så väl inkommande handlingar som utgående expeditioner i nedannämnda mål och ärenden, dock med undantag af Kongl. Maj:ts deruti meddelade resolutioner, utslag och domar, hvilka skola beläggas med den i § 5 stadgade stämpel för hvarje expedition, som icke enligt mom. 1 i denna § jemväl är från sådan stämpel fri:

Bevillningsmål;

Debiteringsmål;

Kronotionde, mål angående åsättande af;

§ 8.

Allmänna föreskrifter vid författningens efterlefnad.

17:o. Stämpelpapper — — —
— — — — — i behåll.

18:o. *I de fall då enligt denna författning stämpelafgift skall beräknas efter fast egendoms taxeringsvärde, må, i fråga om samma värde, debetsedel, så upprättad som gällande Bevillningsstadga föreskrifver, ega lika vitsord med af häradsskrifvare eller vederbörande uppbördsmän utfärdadt taxeringsbevis.*

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

§ 13.

Uppbörd och redovisning af stämpelpappersmedlen.

4:o. Allmänna — — — — —
 — — ändring. Sådana mål åter, som angå brist hos redogörare eller försäljningsman å honom anförtrodt stämpelpapper, böra handläggas på sätt och i den ordning, som uti § 11 af Kongl. instruktionen för Kammar-rätten den 15 Oktober 1831 är för balansmål stadgad.

§ 13.

Uppbörd och redovisning af stämpelpappersmedlen.

4:o. Allmänna — — — — —
 — — ändring. Sådana mål åter, som angå brist hos redogörare eller försäljningsman å honom anförtrodt stämpelpapper, böra handläggas på sätt och i den ordning, som uti § 6 af Kongl. instruktionen för Kammar-rätten den 14 November 1879 är för balansmål stadgad.